

Sygn. akt: I C 1734/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Monika Podbielska- Martynowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko N. T.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) Państwowych Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej N. T. kwotę 1200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17,00 zł (siedemnaście złotych) tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej,

III. nakazuje zwrócić pozwanej N. T. kwotę 170,00 zł (sto siedemdziesiąt złotych) jako nadpłaconą opłatę sądową.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 21 lutego 2014 roku do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, a następnie uzupełnionym w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Nysie strona powodowa (...) Państwowe Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej N. Z. (obecnie T.), U. Z. oraz A. Z. solidarnie na swoją rzecz kwoty 9.396,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot z tytułu należności za czynsz i za opłaty eksploatacyjne.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że zawarła z pozwanym A. Z. dnia 5 października 2001 roku umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w (...)/1. Pozwany zaprzestał uiszczania czynszu, wobec tego umowa została wypowiedziana przez stronę powodową pismem z dnia 25 sierpnia 2009 roku. Pomimo wygaśnięcia stosunku najmu pozwany nie regulował należności. Zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami pozew obejmował należności za okres od października 2010 roku do października 2013 roku.

Strona powodowa podniosła, że roszczenie w stosunku do U. Z. i N. Z. (obecnie T.) uzasadnione jest treścią art. 688¹ k.c., na podstawie którego odpowiadają one solidarnie za zapłatę czynszu i innych należności.

Strona powodowa wniosła także o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Dnia 7 czerwca 2014 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Referendarza Sądowego w N. w sprawie I Nc 593/14, którym nakazano N. Z. (obecnie T.) zapłatę solidarnie wraz z U. Z. i A. Z. kwoty 9.396,59 zł stronie powodowej wraz odsetkami ustawowymi, opłatą sądową, kosztami zastępstwa procesowego i opłatą skarbową.

Dnia 26 lutego 2015 roku pozwana N. T. z domu Z. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 7 czerwca 2014 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 593/14, a także o oddalenie powództwa w części dotyczącej N. T. z domu Z.. Wniosła także o zasądzenie od powoda kosztów postępowania sądowego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie egzekucji w części wyroku dotyczącej egzekucji od N. T., uchylenie nakazu zapłaty i klauzuli wykonalności w części dotyczącej N. T..

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła, że kwestionuje twierdzenie powoda, że stale zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu i ponosi odpowiedzialność za zobowiązania czynszowe najemców tego lokalu na podstawie art. 688¹ k.c. Wskazała, że nie mieszkała w przedmiotowym lokalu w dacie wniesienia pozwu i w dacie powstania długu, albowiem wymeldowała się spod tego adresu dnia 25 maja 2010 roku, a wcześniej w 2008 roku wyprowadziła się do siostry K. K.. Następnie wyszła za mąż i zameldowała się w miejscu pobytu stałego męża. W okresie kiedy powstało zadłużenie dochodzone pozwem pozwana przebywała w celach zarobkowych w Holandii.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 8 września 2015 roku wydanym w sprawie I Nc 303/15 Sąd Rejonowy w Nysie wznowił postępowanie w sprawie o sygnaturze akt I Nc 593/14 i uchylił nakaz zapłaty wydany przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Nysie z dnia 7 czerwca 2014 roku w stosunku do N. Z. (obecnie T.) i wpisał sprawę z powództwa (...) Państwowych S.A. w W. przeciwko N. T. o zapłatę do rep. C.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5.10.2001 r. strona powodowa (...) Państwowe Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z A. Z. umowę najmu lokalu położonego w K. nr 73/1. Do zamieszkiwania wraz z najemca uprawnione były następujące osoby: U. Z., K. Z., N. Z., J. Z.. Z dniem 31 sierpnia 2009 roku strona powodowa wypowiedziała wyżej opisaną umowę najmu.

Dowód: akta sprawy I Nc 593/14: umowa najmu z dnia 5 października 2001 r. (k.22-23) dokument o nazwie „rozwiązanie umowy najmu” z dnia 25 sierpnia 2009 roku (k.24).

Pozwana N. T. wyprowadziła się z lokalu położonego w K. w 2008 roku. Tymczasowo mieszkała u siostry, wynajmowała mieszkanie z chłopakiem, a w 2010 roku, gdy była już pełnoletnia wyjechała do Holandii. W Holandii poznała swojego przyszłego męża A. T., z którym wspólnie wynajmowała różne mieszkania. 25 maja 2010 roku wymeldowała się z pobytu stałego spod adresu przy ul. (...) w N..

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy I C 186/10: zeznania i oświadczenie N. (Z.) T. złożone na rozprawie z dnia 27 września 2010 w sprawie I C 186/10 (k.39-40); zaświadczenie o wymeldowaniu się z pobytu stałego (k.10); przesłuchanie pozwanej (k.82-83); zeznania świadka K. K. (k.82); zeznania świadka A. T. (k.67-68)

Pozwem z dnia 14 czerwca 2010 r. strona powodowa wniosła przeciwko pozwany A. Z., U. Z., N. Z. (obecnie T.), K. Z. i J. Z. pozew o eksmisję z lokalu w K. nr 73/1. Na rozprawę w dniu 27 września 2010 r. stawiała się N. Z., która zeznała, że nie zamieszkuje w lokalu w K..

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy I C 186/10: zeznania i oświadczenie N. (Z.) T. złożone na rozprawie z dnia 27 września 2010 r. (k. 39-40).

Wyrokiem z dnia 21.10.2010 r. Sąd Rejonowy w Nysie w sprawie I C 186/10 oddalił pozew o eksmisję z lokalu w (...) /1 w stosunku do N. Z. (obecnie T.) i J. Z..

Dowód: wyrok z dnia 21.10.2012 r., (k. 50) w aktach sprawy I C 186/10.

Dnia 25 października 2014 roku pozwana zawarła związek małżeński z A. T.. Dnia 4 listopada 2014 roku zameldowała się w miejscu zameldowania swojego męża pod adresem: ul. (...), L.. W okresie od 10 października 2010 roku do dnia 3 listopada 2013 roku była zatrudniona w firmie (...).V.J.C. van M. i przebywała na terenie Holandii.

Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 30 stycznia 2015 roku (k.9), zaświadczenie o wymeldowaniu z pobytu stałego (k.10), potwierdzenie zameldowania na pobyt stały (k.12), skrócony odpis aktu małżeństwa (k.13), przesłuchanie pozwanej (k.82-83); zeznania świadka K. K. (k.82); zeznania świadka A. T. (k.67-68).

Sąd zważył, co następuje:

Pozew podlegał oddaleniu w całości.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na następujących dowodach: dokumentach znajdujących się w aktach sprawy I Nc 593/14 (umowie najmu z dnia 5 października 2001r., dokumencie o nazwie „rozwiązanie umowy najmu” z dnia 25 sierpnia 2009 roku), dokumentach znajdujących się w aktach sprawy I C 186/10, w szczególności na zeznaniach i oświadczeniu N. (Z.) T. złożonych na rozprawie dnia 27 września 2010 w sprawie I C 186/10, jak również na dowodach z dokumentów przedłożonych w niniejszym postępowaniu: zaświadczeniu o wymeldowaniu się z pobytu stałego, wyroku z dnia 21.10.2012 r., a także na zaświadczeniu o zatrudnieniu z dnia 30 stycznia 2015 roku, potwierdzeniu zameldowania na pobyt stały, skróconym odpisie aktu małżeństwa, a także na zeznaniach świadków K. K. i A. T. oraz dowodzie z przesłuchania pozwanej. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania któregokolwiek z powyższych odwołów. Dowody z dokumentów nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich wiarygodności, co więcej ich walor dowodowy nie był w toku sprawy kwestionowany. Również zeznania świadków K. K. i A. T. oraz pozwanej Sąd uznał za wiarygodne, albowiem były one spójne, niesprzeczne i znalazły oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Strona powodowa jako podstawę żądania zapłaty od pozwanych wskazała przepis art. 688¹ k.c. Przepis ten stanowi, że za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie. Miejsce zamieszkania definiuje przepis art. 25 k.c., który stanowi, że miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika tymczasem, że w okresie, w którym powstało zadłużenie, pozwana nie zamieszkiwała stale z pozwanym A. Z., a jej centrum życiowe znajdowało się w Holandii.

Jak się podnosi w doktrynie (Tomasz Sokołowski w pod red. A. Kidyby, Kodeks Cywilny. Komentarz. Tom I Część ogólna. Lex 2012. Komentarz do art. 25 k.c.), są dwa integralnie związane składniki miejsca zamieszkania: obiektywny, czyli pobyt stały w danej miejscowości (corpus), oraz subiektywny w postaci uzewnętrznionego zamiaru, woli tego pobytu (animus). Łączne występowanie tych składników pozwala wskazać daną miejscowość jako centrum życiowej aktywności osoby, w którym koncentrują się jej interesy osobiste i majątkowe. Analizy wskazanych składników dokonywać należy łącznie, ponieważ składnik mentalny animus manifestuje się w szczególności w postaci konkretnych, obiektywnie sprawdzalnych zachowań składających się na corpus, a zatem ich rozdzielenie służy tylko potrzebom teoretycznego opisu (por. także wyr. NSA z dnia 15 stycznia 2009 r., (...) 896/08, Lex nr 478565). W doktrynie wskazano, że o miejscu zamieszkania rozstrzyga całokształt okoliczności, a mianowicie „zejście się stanu faktycznego przebywania z zamiarem takiego przebywania” (W. Popiołek, Glosa do uchwały SN z dnia 24 czerwca 1993 r., III CZP 76/93, PS 1995, nr 3, s. 83). Okoliczności stanu faktycznego „pozwalają przeciętnemu obserwatorowi

na wyciągnięcie wniosków, że określona miejscowość jest głównym ośrodkiem działalności danej dorosłej osoby fizycznej” (post. NSA w W. z dnia 30 marca 2006 r., I OW 265/05, Lex nr 198360).

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że pozwana musiałaby mieć zamiar stałego pobytu w tym lokalu i faktycznie tam przebywać i mieć w tym lokalu centrum życiowe. Tymczasem nic takiego nie miało miejsce.

Strona powodowa na której ciążył obowiązek dowodowy wykazania przesłanek z art. 688¹ k.c. zgodnie z art. 6 k.c. nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność, że pozwana zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu w okresie objętym pozwem.

W rezultacie Sąd przyjął, że pozwana nie zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu w okresie, za jaki strona powodowa dochodziła czynszu i pozostałych opłat.

Poza tym przed wytoczeniem powództwa strona powodowa ze sprawy o eksmisję wiedziała, że pozwana nie zamieszkiwała w tym lokalu, a mimo to wytoczyła przeciwko niej powództwo, wskazując błędnie jej miejsce zamieszkania w przedmiotowym lokalu.

W rezultacie nie zaszyły przesłanki z art. 688¹ § 1 k.c. i powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 98 k.c., gdyż pozwana wygrała sprawę w całości i Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej zwrot kosztów procesu, na które złożyły się następujące składniki: 1.200 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 300 zł zwrotu kosztów opłaty sądowej od skargi o wznowienie postępowania. Sąd postanowił również o zwrocie 170 zł nadpłaconej opłaty sądowej od skargi na podstawie art. 80 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.).